

EVANGELIE

Toen de tijd aanbrak dat Jezus zou worden uitgeleverd, ging Hij nog een laatste maal met zijn leerlingen aan tafel voor het paasmaal. Hij sprak het dankgebed uit en zei: „Neem deze beker en geef hem aan elkaar door. Vanaf nu zal Ik geen paasmaal meer eten of wijn drinken tot het koninkrijk van God gekomen is.” Hij nam het brood en sprak: „Dit brood is mijn lichaam voor jullie. En deze beker is het nieuwe verbond dat door mijn bloed gesloten wordt. Doe dit telkens opnieuw om Mij te gedenken.” Tot slot zei Jezus: „Diegene die Mij verraden zal, ligt hier bij ons aan tafel.” De apostelen vroegen zich af wie van hen zo iets zou doen.

Naar Lucas 22, 14-23
Palmzondag

SCHRAPPEN

Schrap in elk vakje een letter. Kies je goed, dan lees je een zin.

O	T	G	R	L	M	Z	S	N	E	K	G	R	E	G	J	K	T
V	P	P	A	O	O	T	O	T	D	A	E	B	K	E	I	N	L
O	E	N	S	U	Z	T	H	D	L	I	E	W	T	E	K	:	
E	O	M	B	K	A	O	N	O	E	R	W	R	E	S	A	:	
A	E	F	E	D	P	W	S	E	E	!							
D	A	G	O	S	T	E	A	E	N	K	!						

Stef DESODT

JEZUS TOEZWAAIEN

Iedereen **juicht** Jezus toe wanneer Hij de stad **Jeruzalem** binnenkomt. Dat verhaal ken je wel, Jezus op een **veulen** en de mensen die **zwaaien** met **palmtakken**. Maar de **vriendschap** duurt niet lang. Nog geen week later is Jezus voor diezelfde mensen **niet langer** een **koning**, maar een **misdadiger**. Hij wordt zelfs **verraden** door een van zijn beste vrienden. Was het omdat Jezus zich niet **gedroeg** als een echte koning? Of omdat Hij niet deed wat de mensen **verwachten**?

We vieren deze week **PALMZONDAG**. In de viering worden **palmtakjes** uitgedeeld en in sommige **parochies** knutselen kinderen een **palmpaastak**. Hoe zouden wij vandaag Jezus ontvangen? Het hoeft niet zo **uitbundig** als toen in Jeruzalem. Denk je niet dat Jezus liever op een **stil plekje** thuiskomt? In een **warm en eerlijk hart** misschien?

JEUKENDE HANDEN

Draden spannen en parels rijgen, een teken van verbondenheid. © Linda Maertens

„Ik heb geen andere handen dan de uwe.” Die zin staat te lezen onder een kruisbeeld. Robbe weet meteen wat dat betekent: „Wij zijn Gods handen. We moeten zoveel mogelijk proberen anderen te helpen.”

De vormelingen uit Gits, een gemeente in West-Vlaanderen, gingen op onderzoek uit. Voelen ze zich echt geroepen? „Ja hoor, want ik verkocht appels voor Broederlijk Delen”, zegt Imen trots. „En ik wil best notities bijhouden voor iemand die ziek is in de klas”, verzekert Guillaume. Simon twijfelt. Een spelletje 'Span een draad', waarbij de kinderen elkaars naam noemen en zo een spinnenweb creëren, doet ook bij Simon een belletje rinkelen. „Ja, nu voel ik me geroepen en ik sta er niet alleen voor”, grapt hij.

Een volgende speurtocht brengt de jongeren bij hun talenten. Ze ontdekken dat God altijd van je blijft houden, ook al doe je af en toe iets fout. Dan krijgt iedere vormeling een parel met zijn of haar naam erop. Alle parels samen vormen een stevig snoer. Seppe verwoordt het prachtig: „Ik ben een parel in de handen van God en op mijn beurt kan ik een parel zijn voor anderen.”

Martine CROONEN

ZACHEÛS, KOM!

Met zo'n **tweehonderd** daagden ze op in de **basiliek** van Koekelberg, de vormelingen uit Brussel. Om samen na te denken over wat geloven voor hen **betekent**, vóór de grote dag van hun **vormsel** straks aanbreekt.

Het **thema** van deze dag is **ZACHEÛS**. Je weet wel, die kleine man die in een **vijgenboom** kroop om Jezus te kunnen zien en die uiteindelijk een groot deel van zijn **rijkdom** aan de armen schonk.

De vormelingen uit **Jette** kwamen als eersten toe. „We keken net samen naar een **theaterspel** over Zacheüs. Vervolgens mochten we kiezen uit enkele boeiende **workshops**: tekenen, **meditatie** of het naspelen van Bijbelse verhalen.”

Tijdens de vormelingendag dragen **Joëlle** en **Lucie** (beiden 13) de pet van **journaliste** en **cameravrouw**. „Precies drie jaar geleden waren we er ook bij”, vertellen ze. „Sindsdien komen we vaak samen met de **plussers** om ons geloof te delen.” Van de vormelingendag herinneren ze zich vooral de fijne **zangmomenten** en de leerrijke workshops. Vandaag zijn ze benieuwd hoe hun iets jongere **leeftijdgenoten** de dag beleven.

„Zacheüs leert ons hoe we ons kunnen **inzetten** voor anderen en hoe we de **wereld** zelf kunnen **veranderen**. Best leuk”, vertelt **Simon**.

Even verderop lopen de jonge reporters **Mica** tegen het lijf. „Wij speelden de **parabel** over Zacheüs na. Dat was grappig. We **discussieerden** over het gedrag van die **kleine tollenaar** en over de reactie van **Jezus** en de mensen.”

Afsluiten doen de vormelingen met een **eucharistieviering**. D e blijkt al even tof. (mc)

Herken jij jezelf in het verhaal van Zacheüs? Schilderen maar.

Samen zingen en bewegen op het ritme van de muziek. © Koen Cauberghe